

til de styrende organer, som ville være blevet resultatet af at lægge studenterrådets statutter til grund, medfører sådant indirekte valg.

Det er uklart, tilmed i forskellig grad ved forskellige organer, så længe man holder sig til teksten i studenterrådets statutter, der er det eneste grundlag, jeg har at bygge på.

Hvis meningen med bestemmelserne i statutternes § 4, stk. 3 og 4, hvorefter fagrådene for sociologi, jura og statsvidenskab repræsenterer de studerende i universitetsfagrådene og fagrådet for teologi repræsenterer de studerende i det teologiske fakultetsråd, og med bestemmelsen i § 58, hvorefter valgbestyrelsen fastsætter antallet af valgte medlemmer til de nævnte fagråd, er, at der til disse kun vælges det antal studenterrepræsentanter, som efter undervisningsministerens bestemmelse skal repræsentere studenterne i det juridiske, det statsvidenskabelige og det sociologiske fagråd og i det teologiske fakultetsråd + suppleanter, er lovens krav opfyldt. Ordene i statutterne taler nærmest for, at det virkelig er meningen.

Hvis meningen med bestemmelsen i statutternes § 9, hvorefter der til at varetage de studerendes interesser over for fakultetsrådene i medicin, naturvidenskab og inden for det humanistiske hovedområde skal findes en faggruppe, og med § 58 om, at valgudvalget fastsætter antallet af medlemmer, der skal vælges til faggrupperne, er den samme som ovenfor nævnt, nemlig at der kun vælges det antal repræsentanter, som efter undervisningsministeriets bestemmelse er nødvendig for at varetage repræsentationen i fakultetsrådene + suppleanter, er også disse valgeregler i orden. Efter statutternes tekst er det imidlertid helt umuligt at se, om det er dette, der er meningen.

Tvivlen med hensyn til lovmedholdeligheden af statutternes valgeregler er størst med hensyn til valg til konsistorium. Her

skal findes 10 eller 11 studenterrepræsentanter. Antallet er ikke fastsat endnu. Efter statutternes § 16 består studenterrådets repræsentantskab af 44 medlemmer, og i stk. 4 hedder det, at samtlige medlemmer af repræsentantskabet har møderet for konsistorium.

Hvis § 16 skal forstås således, at de 10 eller 11 studenterrepræsentanter i konsistorium vælges som faste medlemmer af de 44 medlemmer af repræsentantskabet, er reglerne eklatant i strid med styrelsesloven.

Hvis reglen skal forstås således, at de 44 medlemmer af repræsentantskabet ad hoc — altså for det enkelte møde i konsistorium eller endog for den enkelte sag på det enkelte mødes dagsorden — kan udpege de 10-11 medlemmer, er reglen i alt fald udtryk for en anden opfattelse af det repræsentative system end det, som lærerne under årelange forhandlinger har lagt til grund, og som formentlig må siges at ligge bag styrelsesloven. Det ville derfor være helt nærliggende, om ministeren nægtede at godkende en sådan ordning. Mere tvivlsomt er, om han er tvunget til at nægte, fordi dette valg bliver indirekte. Det er som sagt tvivlsomt, men da man må gå ud fra, at det er de 44, der suverænt bestemmer, hvem der ad hoc skal give møde, er jeg mest tilbøjelig til at betegne ordningen som indirekte valg.

Hvis § 16 skal forstås således, at de først valgte 10-11 medlemmer indtræder i konsistorium og resten dels er suppleanter, dels „baggrundgruppe“ i den orden, hvori de er valgt, er der naturligvis ingen modstrid med loven.

Hvis endelig bestemmelsen i § 16, stk. 4, skal forstås som en regel om, at de 10-11 repræsentanter i konsistorium ikke kan hindre resten af repræsentantskabet i at anmode konsistorium om at få tilladelse til at forelægge også deres synspunkter for konsistorium, er reglen overhovedet ikke en valgregel, men en intern studenterrådsregel.

Bent Christensen.